

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 października 2021 r. w sprawie T-196/19, AZ / Komisja Europejska, wniesione w dniu 16 grudnia 2021 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-793/21 P)

(2022/C 73/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller i R. Kanitz, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, AZ

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 października 2021 r. w sprawie T-196/19 w zakresie, w jakim oddalono w nim wniesioną skargę jako bezzasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) udzielonej przez Niemcy dużym odbiorcom energii elektrycznej na podstawie § 19 StromNEV C(2018) 3166 final, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi tylko jeden zarzut, oparty na naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE. Jej zdaniem Sąd dopuścił się naruszenia prawa uznając, że system ustanowiony w § 19 ust. 2 Stromnetzentgeltverordnung (rozporządzenia federalnego w sprawie opłat za użytkowanie sieci, zwanego dalej „rozporządzeniem StromNEV”) miał znamiona pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W pierwszej kolejności Sąd w ramach oceny państwowego charakteru zasobów błędnie uznał, że istnienie obowiązkowego obciążenia spoczywającego na odbiorcach lub klientach końcowych i kontrola państwowa nad funduszami lub osobami (trzecimi) zarządzającymi tymi funduszami stanowiły „dwa elementy, które składają się na jedną alternatywę”.

W drugiej kolejności Sąd w ramach oceny istnienia „obowiązkowego obciążenia spoczywającego na odbiorcach lub klientach końcowych” błędnie uznał, że relacja pomiędzy dostawcą energii a klientami końcowymi jest bez znaczenia dla sprawy. Sąd ponadto błędnie uwzględnił obowiązek pobrania, nie zaś ustawowy obowiązek uiszczenia opłat za użytkowanie sieci.

W trzeciej kolejności Sąd w ramach oceny istnienia kontroli państwowej czy też uprawnienia państwa do dysponowania funduszami błędnie uznał, że wyłączne przeznaczenie pobranych opłat za użytkowanie sieci nie wyklucza możliwości dysponowania tymi funduszami przez państwo.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 października 2021 r. w sprawach połączonych T-233/19 i T-234/19, Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG i Infineon Technologies AG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 16 grudnia 2021 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-794/21 P)

(2022/C 73/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller i R. Kanitz, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG, Infineon Technologies AG, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 października 2021 r. w sprawach połączonych T-233/19 i T-234/19 w zakresie, w jakim oddalono w nim wniesioną skargę jako bezzasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) udzielonej przez Niemcy dużym odbiorcom energii elektrycznej na podstawie § 19 StromNEV C(2018) 3166 final, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi tylko jeden zarzut, oparty na naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE. Jej zdaniem Sąd dopuścił się naruszenia prawa uznając, że system ustanowiony w § 19 ust. 2 Stromnetzentgeltverordnung (rozporządzenia federalnego w sprawie opłat za użytkowanie sieci, zwanego dalej „rozporządzeniem StromNEV”) miał znamiona pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W pierwszej kolejności Sąd w ramach oceny państwowego charakteru zasobów błędnie uznał, że istnienie obowiązkowego obciążenia spoczywającego na odbiorcach lub klientach końcowych i kontrola państwowa nad funduszami lub osobami (trzecimi) zarządzającymi tymi funduszami stanowiły „dwa elementy, które składają się na jedną alternatywę”.

W drugiej kolejności Sąd w ramach oceny istnienia „obowiązkowego obciążenia spoczywającego na odbiorcach lub klientach końcowych” błędnie uznał, że relacja pomiędzy dostawcą energii a klientami końcowymi jest bez znaczenia dla sprawy. Sąd ponadto błędnie uwzględnił obowiązek pobrania, nie zaś ustawowy obowiązek uiszczenia opłat za użytkowanie sieci.

W trzeciej kolejności Sąd w ramach oceny istnienia kontroli państwowej czy też uprawnienia państwa do dysponowania funduszami błędnie uznał, że wyłączone przeznaczenie pobranych opłat za użytkowanie sieci nie wyklucza możliwości dysponowania tymi funduszami przez państwo.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 października 2021 r. w sprawie T-238/19, Wepa Hygieneprodukte GmbH i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu 16 grudnia 2021 r. przez Wepa Hygieneprodukte GmbH i Wepa Deutschland GmbH & Co. KG, ta ostatnia występująca uprzednio jako Wepa Leuna GmbH i Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH

(Sprawa C-795/21 P)

(2022/C 73/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Wepa Hygieneprodukte GmbH i Wepa Deutschland GmbH & Co. KG, ta ostatnia występująca uprzednio jako Wepa Leuna GmbH i Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (przedstawiciele H. Janssen, A. Vallone, Rechtsanwälte, D. Salm, Rechtsanwältin)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec

Żądania wnoszących odwołanie

1. uchylenie w całości wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 6 października 2021 r. w sprawie T-238/19;